

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: **S. E.**
zastoupen advokátkou Mgr. Martinou Sklenskou
se sídlem Moravské náměstí 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlím Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2025, č. j. OAM-240/ZA-ZA11-VL11-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal u krajského soudu žalobu proti shora označenému rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

II. Žalobní argumentace

- Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému.
- Uvedl, že i ve své druhé žádosti o mezinárodní ochranu popsal stejné důvody jako při první žádosti, tedy že je kurdské národnosti a v Turecku čelí útlaku, také rozvedl své rodinné důvody. Podle žalobce měl žalovaný povinnost zajistit aktuální a konkrétní informace o situaci v zemi původu, zejména pokud jde o dodržování práv kurdské menšiny v Turecku. Žalobce má za to, že i opakované uvedení týchž důvodů může představovat azylově relevantní skutečnosti, neboť útlak menšiny může naplňovat znaky pronásledování ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný však podle něj nezajistil dostatečně aktuální a konkrétní zprávy o zemi původu a nezjistil řádně skutkový stav věci, čímž postupoval v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Žalobce proto považuje zastavení řízení za předčasné a napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť žalovaný podle něj neověřil aktuální situaci Kurdů v Turecku a nevyhodnotil jeho obavy z útlatku.

III. Vyjádření žalovaného

- Žalovaný uvedl, že s žalobními námitkami nesouhlasí a napadené rozhodnutí označil za zákonné a bezvadné. Zdůraznil, že správní orgán zjistil dostatečně skutkový stav věci, hodnotil případ ve všech souvislostech a vypořádal se se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu řízení uvedl. Žaloba podle žalovaného pouze opakuje důvody uplatněné již ve správním řízení, které byly řádně posouzeny.
- Připomněl, že se v posuzované věci jedná o druhou žádost o mezinárodní ochranu, kterou žalovaný posoudil jako nepřipustnou. Přitom o první žádosti žalobce rozhodl žalovaný meritorně (rozhodnutí ze dne 4. 7. 2024, č. j. OAM-90/ZA-ZA11-BA04-2024). V druhé opakované žádosti žalobce uvedl stejné důvody, jako v případě první žádosti. Zároveň žalovaný neshledal, že by žalobce uvedl nebo se objevily nové skutečnosti, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení.
- Žalovaný nesouhlasí s námitkami žalobce, neboť neshledává porušení správního řádu ani zákona o azylu a považuje napadené rozhodnutí za zákonné a správné. Uvádí, že výpovědi žalobce z obou řízení byly vyhodnoceny a tvrzené problémy nebyly shledány azylově relevantními. Má za to, že skutečným důvodem žádosti je snaha žalobce o legalizaci pobytu v České republice, což není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

- Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.
- Krajský soud předesílá, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47; všechna rozhodnutí Nejvyššího

správního soudu citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).

9. Ze správního spisu krajský soud konstatuje, že žalobce dne 18. 1. 2024 podal svou první žádost o udělení mezinárodní ochrany. Odůvodnil ji tím, že je Kurd a čelí v Turecku útlaku. Jako druhý důvod uvedl, že je ze strany rodiny vystaven tlaku k uzavření sjednaného sňatku, přičemž po jeho odmítnutí mu bylo vyhrožováno smrtí.
10. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 4. 7. 2024, č. j. OAM-90/ZA-ZA11-BA04-2024, rozhodl tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu se neuděluje. Žalovaný vycházel především z výpovědi žalobce a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Na základě těchto podkladů dospěl k závěru, že žalobce nebyl ve vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Dále dospěl k závěru, že žalobce nebyl ve vlasti azylově relevantním způsobem pronásledován a nevyšly najevo skutečnosti, které by v jeho případě odůvodňovaly strach z pronásledování pro jeho národnost nebo z jiných důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný dále shledal, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení azylu za účelem sloučení rodiny podle § 13 odst. 1 zákona o azylu, ani humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Žalovaný neshledal ani důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a nebo § 14b zákona o azylu.
11. Dne 2. 3. 2025 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 6. 3. 2025 uvedl, že je Kurd, jeho náboženstvím je islám, dorozumí se turecky a kurdsky, je svobodný a bezdětný. Není členem žádné politické strany ani nevyvíjel žádné politické aktivity. Posledním místem bydliště ve vlasti bylo město Tekirdag, čtvrť Kapakli, zde měl registrovaný pobyt a domácnost sdílel s rodiči a sourozenci. Turecko opustil v roce 2023, když cestoval letecky do Bosny a Hercegoviny, odtamtud následně pokračoval kamionem do České republiky. Od té doby je v České republice nepřetržitě. Cestovní doklad nemá, dal jej převaděčům. Předchozí pobyty ve státech Evropské unie ani víza nemá. Uvedl, že v České republice žádá o mezinárodní ochranu již podruhé. Je zdravý, neužívá žádné léky a ani nenavštěvuje pravidelně žádného lékaře kvůli konkrétním potížím. Žádné trestní stíhání ani odsouzení za spáchání trestného činu v České republice ani v zahraničí proti němu nebylo vedeno. Dodal, že jeho důvody žádosti o mezinárodní ochranu jsou stejné jako v předchozí žádosti. O mezinárodní ochranu žádá kvůli tomu, že je Kurd a ve vlasti kvůli tomu čelil útlaku a také proto, že ho rodina nutila oženit se s jeho sestřenicí, přičemž když sňatek odmítl, bylo mu vyhrožováno. Závěrem na dotaz správního orgánu potvrdil, že žádá o mezinárodní ochranu ze stejných důvodů, jako v jeho předchozí žádosti.
12. Dne 21. 8. 2025 bylo vydáno napadené rozhodnutí, v němž žalovaný uvedl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.
13. Podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
14. Podle ustanovení § 11a odst. 1 písm. a) a b) zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem

zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

15. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 Azs 57/2017-52 „*opakovanou žádost o mezinárodní ochranu lze věcně posoudit pouze tehdy, uvedl-li žadatel nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Přitom i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či zjištění pro udělení azylu ani doplňkové ochrany, nemůže být podle názoru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu považována za žádost shodnou, a tudíž nepřijatelnou, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřijatelnost dle § 25 písm. i) zákona o azylu je správní orgán povinen uvést zdůvodněný závěr o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96, publ. pod č. 2642/2012 Sb. NSS). Institut opakované žádosti neslouží k doplňování předchozí žádosti ani ke zhojení nevyužití opravných prostředků proti meritornímu přezkoumání předešlé věci. Věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65).“*
16. V tomto řízení bylo stěžejní posoudit, zda skutečnosti uplatňované žalobcem v nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany lze podřadit pod ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu, tedy zda se jedná o nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozích pravomocně skončených řízeních (§ 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu). Z povahy věci přitom vyplývá, že nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu citovaného ustanovení musí být relevantní z hlediska mezinárodní ochrany. Novou skutečností může být i podstatná změna celkové situace v zemi původu žadatele o azyl.
17. Krajský soud se ztotožnil s posouzením věci žalovaným. V průběhu pohovoru žalobce sdělil totožné údaje, jako v případě první žádosti. S vědomím toho, že o mezinárodní ochranu žádá podruhé, uvedl, že důvody podání žádosti jsou stejné jako v předchozím řízení. Zopakoval, že z důvodu jeho kurdské národnosti čelí v Turecku útlaku, a také že ho rodina nutila oženit se s jeho sestřenicí, přičemž po odmítnutí mu bylo následně vyhrožováno. Jiné důvody žalobce neuvedl.
18. Co se týče otázky posouzení aktuální situace v Turecku, je třeba uvést, že žalovaný vycházel v napadeném rozhodnutí ze zpráv z 6. 8. 2024, přičemž dospěl k závěru, že se situace v Turecku od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost, nezměnila. Tedy, že nenastala žádná obecná změna, která by mohla představovat novou skutečnost ve

smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. S takovým posouzením se krajský soud ztotožňuje.

19. Informace o zemi původu musí být v maximální možné míře relevantní, důvěryhodné, vyvážené, aktuální, ověřené z různých zdrojů, transparentní a dohledatelné (viz rozsudek NSS ze 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS), přičemž zastaralá je „*taková zpráva, která obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, již zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změnila situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden, a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let*“ (viz rozsudek Krajského soudu v Praze z 8. 8. 2017, č. j. 45 Az 21/2016-55, č. 3714/2018 Sb. NSS).
20. Krajský soud uvádí, že je mu z jeho úřední činnosti známo, že se situace v Turecku od roku 2024 ve vztahu ke kurdské menšině podstatně nezměnila. Dodává, že si je vědom, že Kurdové v Turecku čelí určitým nesnázím, ty však podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 30. 4. 2020, č. j. 7 Azs 127/2019-54) bez dalšího nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu nebo vážné újmy dle § 14a odst. 2 zákona o azylu. Krajský soud uzavírá, že žalovaný vycházel z dostatečně aktuální zprávy o zemi původu žalobce.
21. Konečně také dle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2024, č. j. 1 Azs 123/2024 – 41 „*míra podrobnosti, v jaké se žalovaný musí vypořádat s otázkou, zda se v zemi jeho původu situace změnila tak zásadním způsobem, aby to opodstatňovalo meritorní posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu, je tak určena tím, zda žadatel tvrdí posun v azylově relevantním významu jím uváděných důvodů.*“ Nutno dodat, že v posuzované věci žalobce netvrdil, že by se situace v zemi jeho původu od posledního řízení podstatně změnila. Pouze obecně namítal, že žalovaný nezjistil aktuální stav věci. V kontextu shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu krajský soud uvádí, že žalovaný se dostatečně vypořádal s otázkou, zda se změnila situace v zemi původu žalobce ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, když žalobce ani netvrdil žádnou konkrétní azylově relevantní změnu situace v zemi jeho původu.
22. Žalovaný tak správně uzavřel, že byly naplněny podmínky § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a že opakovaná žádost je nepřipustná. Proto řízení o ní zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

V. Závěr a náklady řízení

23. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 30. ledna 2026

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně